

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ
GÂNDIREA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ

CONSOLIDAREA PROFILULUI ROMÂNIEI
CA ACTOR PROACTIV PENTRU ASIGURAREA
SECURITĂȚII ÎN REGIUNEA MĂRII NEGRE

CUVÂNT DE DESCHIDERE

General Daniel PETRESCU

Șeful Statului Major al Apărării

*C*ea de a treia ediție a Conferinței Gândirea militară românească a dovedit, o dată în plus, faptul că schimburile de idei promovate într-un astfel de cadru instituțional adaugă valoare procesului de formare și promovare a culturii de securitate, necesară societății românești, mai cu seamă în contextul din ce în ce mai complicat al riscurilor și provocărilor actuale la adresa securității.

*D*in titlul conferinței – Consolidarea profilului României ca actor proactiv pentru asigurarea securității în Regiunea Mării Negre – și prin prisma partenerilor instituționali care au sprijinit organizarea evenimentului – New Strategy Center, Centrul de Prevenire a Conflictelor și Early Warning, Institutul Diplomatic Român și Asociația „Servicii Integrate de Securitate, Apărare și Intelligence”, se poate deduce faptul că unul din obiectivele activității a fost acela de a crea o punte intelectuală între instituțiile cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, precum și între acestea și organizații internaționale, organizații neguvernamentale, mediul academic, experți în diverse domenii, prin raportare la mediul de securitate din Regiunea Mării Negre, aflat, în ultima perioadă, într-o dinamică extrem de fluidă.

*R*iscurile și provocările din ce în ce mai complexe necesită soluții complexe. Ca parte a asigurării pregătirii naționale, este important să evaluăm măsura în care înțelegerile noastre privitoare la reziliență sunt realiste sau au nevoie de ajustări. Mai mult, este util să identificăm clar actorii incluși în acest proces. Actuala pandemie ne-a arătat faptul că, pentru a gestiona o situație de criză la nivel național și nu numai, este necesară o abordare cuprinzătoare, materializată prin interconexiunea mai multor actori – guverne, societate civilă, sector public, sector privat, instituții din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională și, nu în ultimul rând, cetățenii din comunitățile lor.

*L*uând în considerare aceste aspecte, este necesar a sublinia faptul că actuala pandemie nu a eliminat nimic din provocările mediului de securitate în înțeles clasic, ci doar a sporit numărul întrebărilor la care va trebui să găsim răspunsuri. Țările din flancul estic al NATO se confruntă, în continuare,

cu cel mai complex context de securitate ce poate fi întâlnit pe parcursul unei întregi generații.

În contextul menționat, istoria recentă, din punct de vedere cronologic, a Statului Major al Apărării este marcată de eforturi susținute pentru creșterea capacității de luptă, având la bază principiile procesului de planificare a apărării în cadrul NATO, prin dezvoltarea unei structuri de forțe și optimizarea actului decizional în baza unui program de transformare, dezvoltare și înzestrare a Armatei României până în anul 2026.

Reconfigurarea dispozitivului NATO spre estul Europei, prin includerea României și Bulgariei, a plasat, pentru prima dată în istorie, cele șase țări riverane Mării Negre (Georgia, Rusia, Ucraina, Turcia, România și Bulgaria) într-o poziție de paritate numerică 3/3, în sensul apartenenței la Alianță.

Cu toate acestea, situația de securitate din Regiunea Extinsă a Mării Negre continuă să fie caracterizată de instabilitate, în principal din cauza abordării asertive a Federației Ruse în relația cu NATO, fundamentată pe o postură militară regională consolidată ca parte a unei viziuni cuprinzătoare ce vizează menținerea de către Rusia a presiunii asupra întregului flanc estic al NATO. Punctul culminant al acestei relații l-a constituit anexarea peninsulei Crimeea de către Rusia, în anul 2014.

În acest context, perpetuarea unor fenomene circumscrise amenințărilor hibride în regiunea Mării Negre rămâne o preocupare constantă pentru România. Securitatea și stabilitatea regiunii continuă să reprezinte o prioritate strategică atât pentru țara noastră, cât și pentru Alianța Nord-Atlantică.

De asemenea, predictibilitatea redusă a evoluțiilor crizelor regionale și nerespectarea principiilor de drept internațional de către unii actori statali sau non-statali au complicat situația regională de securitate, aspect ce contribuie permanent la creșterea gradului de complexitate a riscurilor și provocărilor la adresa securității.

Ca stat membru al NATO și al UE, țara noastră continuă, prin eforturi conjugate ale Ministerului Apărării Naționale și ale altor instituții cu atribuții în domeniu, intensificarea măsurilor pe dimensiunea de apărare și securitate, în concordanță cu ceilalți aliați și parteneri, cu respectarea angajamentelor internaționale pentru creșterea credibilității și a profilului regional, consolidându-și astfel statutul de furnizor de securitate.

În concluzie, dezvoltarea culturii de securitate presupune o abordare interinstituțională. Este necesară explicarea noilor tipuri de amenințări, riscuri și vulnerabilități care pot avea impact la nivel individual, de grup, societal, național, regional sau global. Sunt pericole pe care societatea civilă trebuie să le conștientizeze pentru a putea contribui, împreună cu instituțiile ce au responsabilități în domeniu, la identificarea, prevenirea și combaterea acestora. Un rol important în educarea cetățenilor revine instituțiilor abilitate să cunoască, să prevină și să contracareze. Construcția unei societăți moderne se bazează pe asigurarea securității individuale și colective, acesta fiind punctul de convergență pentru instituțiile naționale, internaționale, asociațiile profesionale și organizațiile neguvernamentale.

Conferința Gândirea militară românească poate reprezenta un demers util pentru inițierea unor politici articulate de educație în domeniul securității. Cu toții suntem obligați să fim activi, să ne formăm propria noastră cultură de securitate, să ne cultivăm gândirea critică și, nu în ultimul rând, să promovăm acest tip de cultură!